

अप्रयुक्ता न सन्ति । सन्ति चाप्रयुक्तायेति विप्रतिष्ठिम् &c. (Compare अप्रयोग.) According to the *Kávyaprak.*, being अप्रयुक्त is one of the seventeen, accord. to the *Sáhyad.*, one of the thirteen defects of a word (see पद्दोष), which must be avoided in composition; e. g. in the sentence: यथायं दारणाचारः सर्वदैव विभावते । तथा मन्त्रे दैवतोऽस्य पिश्चाचो राज्ञोऽथ वा, or in the sentence: भाति पद्मः सरोवरे, the *masc.* forms दैवतः and पद्मः are अप्रयुक्त; or as the *Kávyapr.* says, although the *masc.* of दैवत is grammatically correct, no body uses the word in this gender: अत्र दैवतशब्दो दैवतानि पुंसि वेति पुंसाम्नातोऽपि न केन चित्प्रयुज्यते. E. अ neg. and प्रयुक्त.

अप्रयुक्ता f. (-ता) or अप्रयुक्ता n. (त्वम्) ⁵ 'The not being applied. ² The being unusual or strange; one of the defects of a word in composition; see the preceding and comp. अप्रयोग. E. अप्रयुक्त, *taddh. aff.* तत्त्व. or त्व.

अप्रयुक्तता Tatpur. m. f. n. (-न्-न्ती-त) (ved.) Attentive, assiduous, vigilant; e. g. in the *Vájas.*: स नः स्थोनः सुयजा यजेह दैवेभ्यो हर्वं सद्मप्रयुक्तन्त्साहा (scil. अप्रयुक्त); or अयम्-पिर्वरतमो वयोधाः सहस्रियो द्योततामप्रयुक्तन्. E. अ neg. and प्रयुक्तता.

अप्रयुत Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-त्वम्) (ved.) Free from (scil. defects); e. g. in the *Rigv.*: ल विष्णो सुमतिं विश्वजन्याम्-प्रयुतामेवयावो मतिं दा: (*Sáyana*: अप्रयुतां दोषैर्वियुक्ताम्). E. अ neg. and प्रयुत.

अप्रयुत्वन् Tatpur. m. f. n. (-त्वा-त्वा-त्व) (ved.) Not separated, joined, combined; e. g. in the *Rigv.*: पर्षि तोकं तनयं पर्वृभिष्मद्वैरप्रयुत्वभिः (*Sáyana*: अप्रयुत्वभिः)। अपृथग्भूतैः संहतैः). E. अ neg. and प्रयुत्वन्.

अप्रयोग Tatpur. m. (-गः) ¹ Non-application, non-use; e. g. in the *Mimásá*: अप्राप्ता चानुपपत्तिः प्रयोगे हि विरोधः स्वाच्छब्दार्थस्त्वप्रयोगभूतस्त्वादुपपत्तेत; or in *Pánini's S.*: संभावने ऽलमिति चेत्सिद्धाप्रयोगे (i. e. if the word अलम् is not used in the sentence; *Kásiká*: सिद्धाप्रयोग इत्यलमो विशेषणम्। सिद्धेदलमो ऽप्रयोगः). ² Wrong application (as of an argument, i. e. arguing, or speaking wrongly); e. g. in the *Nyáya S.*: न व्याघातादप्रयोगः. ³ Strangeness, unusualness (as of a word), an unusual expression (although it be grammatically correct); e. g. in the *Vártt.* to *Pánini*: अप्रयोगः प्रयोगान्यत्वात्; *Patanjali*: अप्रयोगः खल्येषां शब्दानां न्यायः (comp. the words ऊष &c. in the instance s. v. अप्रयुक्त ३.)। कुतः! प्रयोगान्यत्वात्। यदेतेषां शब्दानामर्थैऽन्यान्प्रयुज्यते। तदवया। ऊषेत्यस्य शब्दस्यार्थैङ्ग यूयमुषिताः। तेरेत्यस्यार्थैङ्ग यूयं तीर्णाः। चक्रेत्यस्यार्थैङ्ग यूयं व्यातवनः। पैचेत्यस्यार्थैङ्ग यूयं पक्ववन इति. Comp. अप्रयुक्तता. E. अ neg. or deter. and प्रयोग.

अप्रयोजक I. Tatpur. m. f. n. (-जकः-जिका-जकम्) Not causing to be applicable or to exist, not effecting the applicability or existence of; e. g. in the *Yoga Sútra*: निमित्तमप्रयोजकं प्रज्ञतीनां &c. E. अ neg. and प्रयोजक.

II. Bahuvr. m. f. n. (-जकः-जका-जकम्) Not having a sufficient cause for being applied, not being properly applicable, useless, irrelevant; e. g. *Mallinátha* in his comm. on the *Kirát.*: समर्थनीयप्रधानोपसर्जनभावस्त्वप्रयोजक इति व्यक्तविवेकाकारः; or in the *Kańdhábarana*: यदप्रयोजकं यज्ञं गतार्थं व्यर्थमेव वा (viz. a word)। तस्यापि क्वापि निर्दोषः

प्रयोगे दृश्यते यथा; or in the *Jaiminiya-nyáyam*.: न च क्र-मेणैव तत्सिद्धिर्विष्मप्रयोजकमिति वाच्यम् &c.; or in the *Dattakamīn*.: नन्विद्मप्रयोजकं यत्पिण्डं ऋक्यथाभावादपुच्छमिति. E. अ priv. and प्रयोजक.

अप्रयोजकत्व n. (-त्वम्) The being without a sufficient cause, the not being properly applicable, irrelevancy, uselessness; e. g. in the *Mimásá S.*: अप्रयोजकत्वादेकसात्क्रियेरञ्जेषस्य गुणभूतत्वात् (*Sábara*: अप्रयोजकत्वात्)। अकस्मात्क्रियेरन्। अप्रयोजकानि शेषकार्याणि हृषिषाम); or *Vijnánabh.* on a *Sánkhya S.*: महदादिकं सकर्तुं कार्यत्वादित्यावनुभाविष्यप्रयोजकत्वेन व्याप्त्वासिद्धा नेत्र्वै ऽनुमानम्; or *Viśwan.* on a *Nyáya S.*: यत्र नाप्रयोजकत्वादाशङ्का तत्र नापैक्षेव; or the *Siddhántamukt.*: न च प्रत्यभिज्ञां प्रति तत्त्वासंखारस्य हेतुलेन प्रत्यभिज्ञायाः संखारजन्यत्वेन सूतित्वापत्तिरिति वाच्यम्। अप्रयोजकत्वात्. E. अप्रयोजक, *taddh. aff.* त्व.

अप्रलम्ब Tatpur. m. f. n. (-स्वः-स्वा-स्वम्) Quick, expeditious. E. अ neg. and प्रलम्ब.

अप्रवर्ग्य Bahuvr. m. f. n. (-र्ग्यः-र्ग्या-र्ग्यम्) (ved.) Without the प्रवर्ग्य q. v., as a sacrifice; e. g. *Satapath.*: यदपश्चिरा अप्रवर्ग्ये ऽथ केनास्यामिहोत्रं शीर्षेष्वङ्गवति. E. अ priv. and प्रवर्ग्य.

अप्रवर्तक Tatpur. m. f. n. (-र्तकः-र्तिका-र्तकम्) ¹ Abstaining from action, inert. ² Not exciting to action. E. अ neg. and प्रवर्तक.

अप्रवर्तन Tatpur. n. (-नम्) ¹ Abstaining from action, not engaging in. ² Not exciting to action. E. अ neg. and प्रवर्तन.

अप्रवर्तिन् Tatpur. m. f. n. (-र्ती-र्तिनी-र्ति) Not coming forth, not proceeding; e. g. in the *Brihadír. Upan.*: स होवाच गाम्यो य एवाचमाकाशे पुरुष एतमेवाहं ब्रह्मोपास इति स होवाचाजातशत्रुमी मैतस्मिन्संवदिष्टः पूर्णमप्रवर्तीति वा (*Sánkara*: अप्रवर्तिविशेषणफलं नास्यास्माज्ञोकात्प्रजोद्वर्तत इति); or in the *Chhánd. Upan.*: अयं वाव स योऽयमनर्हदय आकाशस्तदेतपूर्णमप्रवर्ति पूर्णमप्रवर्तीनीं श्रियं लभते य एवं वेद (*Sankara*: अप्रवर्ति न कृतश्चित्प्रवर्तितुं शीलमस्येवप्रवर्ति तदनुच्छित्प्रवर्तनम्। .... पूर्णमप्रवर्तीनीमनुच्छेदामिकां श्रियम्). E. अ neg. and प्रवर्तिन्.

अप्रवीण Tatpur. m. f. n. (-णः-णा-णम्) Unskilful; e. g. in *Patanjali* (on *Pánini*): दृश्यन्ते हि कृतप्रयत्नास्याप्रवीणा अकृतप्रयत्नाश्च प्रवीणाः; or *Mitákhsh.* (on *Yájnav.*): अप्रवीणप्राजकप्रेरितैर्द्विभिः शृङ्गभिर्गवादिभिर्बध्यमानं &c. E. अ neg. and प्रवीण.

अप्रवीत Tatpur. m. f. (-तः-ता) (ved.) ¹ Not approaching (as in copulation); e. g. *Rigv.*: यदप्रवीता दधते ह गर्भम् (*Sáyana*: यर्व त्वामप्रवीता अनुपगता यजमाना गर्भं त्वज्जननहेतु-मरण्णं दधते). ² Not approached (as in copulation), not become pregnant; e. g. *Satapath.*: यदि वशं न विद्वदिपि दैव का चाप्रवीता स्यात्सर्वा दैव वशाप्रवीता (*Sáyana*: अप्रवीता .... अप्रजाता अगृहीतगर्भेत्यर्थः). E. अ neg. and प्रवीत.

अप्रवृत्त Tatpur. m. f. n. (-त्तः-त्ता-त्तम्) Not begun, not taken place, not come into existence; e. g. in *Mádhaba's Jaim.-nyáyam*.: प्राप्तस्य प्रवृत्तिरतीतिति न तत्त्विवारणं शक्यम्। अप्राप्तस्य बाधाविषयत्वेनावस्थानमेव नाल्ति। तस्मात् युक्तो बाध इति चेत् ॥ मैवम्। बुद्धा विषयीकृतस्य वारयितुं शक्यत्वात्। न चेतदत्यन्तं प्रवृत्तम्। अनुष्ठानरूपफलपर्यवर्त्सानाभावात्। नाप्यत्यन्तमप्रवृत्तम्। तद्वैरूप्यप्रवृत्तम् &c.; or फलं विधेयम् .... इति चेत् ॥ मैवम्। अप्रवृत्तप्रवर्तनं हि वि-